

דף כד.

או"ח סימן קמד פעיף א

עין משפט ב.ג.

א. בס"ת אין מדלגין מענין לענין ^ב, אבל באותו ענין כגון אחרי מות ואך בעשור לחדש השביעי שכהן גדול קורא ביוה"כ מדלגין ^ג, והוא שלא יקרא ע"פ שאסור לקרוא שלא מן הכתב ^ד אפי' תיבה אחת.

ב. בנביא מדלגין ^ה אפי' בב' ענינים באותו נביא, אבל מנביא לנביא אין מדלגין, ובתרי עשר מדלגין מנביא לנביא, ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו ^ו.

או"ח סימן נג פעיף ו

עין משפט ד.

ו. אין ממנים אלא מי שנתמלא זקנן משום כבוד הצבור ^ז, אבל באקראי ^ח משהביא ב' שערות ^ט יכול לירד לפני התיבה.

ב. מגילה כ"א, ויומא ס"ט.

ג. כיון ששניהם מענין יוה"כ, ט"ז ס"ק א'. וזהו הטעם בתענית צבור שקוראים פ' ויחל בפ' כי תשא, ומדלגין לפסל לך משום שהם מענין אחד, ועוד טעם שני שקוראים אותם ב' עולים, ועיין בכה"ח אות ג'.

ד. וכהן גדול ביוה"כ שהיה קורא בעל פה היינו משום דאין גוללין ס"ת בציבור, וא"א להביא עוד ספר דאין קוראין בב' ספרים לאדם אחד משום פגמו של ראשון, מ"א ס"ק ב'.

ה. דאין יוצאת הוראה משם ואין חשש לטירוף הדעת ובלבול.

ו. ודעת הט"ז והמ"א דגם בכל נביא אין לדלג מסופו לתחילתו למפרע, ועיין בכה"ח אות ט'.

ז. ואם הצבור רצו למחול על כבודם לדעת הרשב"א והרמב"ם הרשות בידם, אך לדעת הרא"ש אינם יכולים למחול, והב"ח כתב דגם לרשב"א ורמב"ם אינם יכולים למחול וכן דעת השו"ע, כה"ח אות ל"ז.

ח. אבל ביוה"כ ובתעניות אפי' באקראי אין מורדין אותם, ועיין בכה"ח אות ל"ח על אותם שמורידים זקנם שאין להורידם לפני התיבה ע"פ הזוהר. ומי שפסול להיות ש"ץ מחמת עבירה, אפי' באקראי אינו יכול להיות ש"ץ כ"ז שלא עשה תשובה, כה"ח אות מ'.

ט. ויגדלו כדי לכוף ראשן לעיקרן, דבלאו הכי לא מקרי איש, ב"י בשם הכלבו.

עין משפט ה.

או"ח סימן קכה סעיף לד

לד. לו. קטן שלא הביא ב' שערות לא ישא כפיו בפני עצמו כלל^י, אבל עם אחרים גדולים נושא ללמוד ולהתחנך^ב, ומי שהביא ב' שערות נושא כפיו אפי' לבד, ודוקא באקראי אבל בקביעות אינו נושא אלא עד שיתמלא זקנו ואז נושא אפי' יחידי בקביעות. כל שהגיע לשנים שראוי שיתמלא זקנו^ל הוי נתמלא זקנו.

עין משפט ז.

או"ח סימן נג סעיף יג

יג. מי שבגדו קרוע וזרועותיו מגולין לא ירד לפני התיבה^מ.

עין משפט זו.

או"ח סימן סט סעיף ב

ב. ד. סומא אפי' שלא ראה מאורות מימיו פורס על שמע ומברך יוצר המאורות^נ, כיון שהוא נהנה מהמאורות שרואים אחרים שמורים לו הדרך אשר ילך בה.

י. ופי' הוא בן י"ג שנים ויום אחד וצריך לדקדק בדבר שלא תהיה ברכה לבטלה, מ"א ס"ק מ"ח. אך הא"ר כתב דכל שהגיע ל"ג שנים מסתמא הביא ב' שערות וכ"כ החיד"א, כה"ח אות קצ"ד.
 ופי' דקטן שלא הביא ב' שערות אך לדעת השו"ע אינו נושא כפיו הוא אפי' שאין כהן אחר ואפי' באקראי, כה"ח אות קצ"ה.
 כ. ואפי' בקביעות, כה"ח אות קצ"ו. ורשאי לברך דלא גרע מבני חינוך דמברכים לעצמם ועונים אחריהם אמן, שם אות קצ"ז.
 וחינוך זה אינו כבן חמש או שש אלא בידע לישא כפיו כמו שאר כהנים כמו שאמרו בסוכה מ"ב ע"א, ועי' בתוס' שם.
 ל. עיין בכה"ח אות ר"א, דהיינו הזקן העליון ואם הוא בן י"ח ומעלה ויש לו קצת זקן הוי נתמלא זקנו, שם אות ר"ג.
 מ. דבגדי הש"ץ צריכים להיות נקיים בלי לכלוך ורכב. אבל אם אינו ש"ץ יכול להתפלל כך, ב"ח.
 נ. הגם שבס"ח רצ"ח סעיף י"ג כתוב הסומא אינו מברך בורא מאורי האש, י"ל דשם, לא בהנאה תליא מילתא אלא עד שישתמשו לאורו אז מברכים וע"כ הסומא שאינו משתמש באורו אינו מברך, אבל ביוצר המאורות בהנאה תלוי הדבר וגם הוא נהנה מאחרים ע"כ מברך, כ"כ הב"ח.

דף כד :

עין משפט א. אר"ח סימן קכח פעיף ל

ל. כל ששהה בעיר ל' יום הוי רגיל בעירו, ואפי' לא בא לדור בעיר אלא להיות שוחט או סופר על חצי שנה או שנה אחר ל' יום הוי רגיל בעירו. אבל אם בא באקראי לעיר ושהה שם ל' יום לא מקרי רגיל.

עין משפט ב. אר"ח סימן קכח פעיף לב עיין לעיל עין משפט ב

עין משפט ג.ד. אר"ח סימן קכח פעיף ל עיין לעיל עין משפט א.

עין משפט ה. אר"ח סימן קכח פעיף לג

ל. מי שאינו יודע לחתוך האותיות כגון שאומר לאלפי"ן עייני"ן וכיוצא בזה לא ישא כפיו ע.

עין משפט ו. אר"ח סימן נג פעיף יב

יב. אין ממנין מי שקורא לאלפי"ן עייני"ן ולעייני"ן אלפי"ן פ.

עין משפט ז.ז. אר"ח סימן קכח פעיף ל עיין לעיל עין משפט א

ס. אם קנה דירה ועדיין לא שהה ל' יום אסור לישא כפיו, כ"כ הב"ח והא"ר, כה"ח אות קע"ח.

ע. מגילה כ"ד ע"ב, כגון במקום יאר ה' פניו אומר יער ה' פניו והוא לשון קללה. ואם עלה לא ירד, פר"ח, כה"ח אות קצ"ג.

פ. ה"ה לקוראין חתי"ן ההי"ן, הרדב"ז ח"ב סי' מ"ה, מ"א ס"ק ט"ו.

עין משפט ט. אר"ח סימן קכח סעיף לב

לב. לד. היו ידיו צבועים במיני צבעים לא ישא כפיו אם לא שרוב העיר מלאכתן בכך או דש בעירו או מכסים ידיהם בטלית.

עין משפט י. אר"ח סימן נג סעיף יח

יח. יז. האומר איני יורד לפני התיבה משום שברגלי סנדל או בגדי צבועין לא ירד באותה תפלה **צ** משום שדרך האפקורוסים להקפיד בכך וחוששין שמא נזרקה בו אפקורוסות.

הגה: ואפי' נותן אמתלא לדבריו **ק**.

עין משפט ל. אר"ח סימן לב סעיף מח

מח. סז. ציפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה פסולים.

עין משפט מ. אר"ח סימן לב סעיף מט

מט. נו. תפילין של ראש ושל יד הלכה למשה מסיני שיהיו מרובעות בתפירתן **ר** ויהיה רבוען מכוון אורכו כרוחבו כדי שיהיה להם אותו אלכסון שאמרו חז"ל כל אמה בריבוע אמה ושני חומשים באלכסון. צריך לרבע גם מקום מושבן **ש** וגם הבתים **ת**.

הגה: אבל גובה הבתים אין להקפיד **א** אם הוא יותר מריבוען וארכן.

למ. נז. עשאם מרובעות ואחר זמן נתקלקל ריבוען יש מי שאומר שצריך

צ. לא בבגדים צבועים ולא בלבנים או בנעלים, ט"ז ס"ק ח'.

ק. היינו אח"כ אבל אם אומר איני יורד בבגדי צבועין משום שאין זה כבוד הצבור יכול לירד, פר"ח אות י"ח.

ר. פי' רש"י שישמור ריבוען שלא ימשוך חוט התפירה יותר מדאי ויקצר רוחבו, והרא"ש פי' שגם גוף התפירה יהיה בריבוע ממש, ב"י, קול יעקב אות קע"ה.

ש. היינו התיטורא.

ת. היינו הבתים במקום הנחת הפרשיות.

א. ובספר האשכול כתב שיש להקפיד לכתחילה שגם הגובה כמו באורך ורוחב. אלא שכתב ולא ראיתי נוהגים כן.

לרבען ב.

הגה: ויעשה כל הד' בתים בשוה ג. שלא יהיה אחד גדול מחבירו.

- ב. דבכל שעה בעינן שיהיו מרובעות לא כן בציצית שהתורה הקפידה על שעת העשיה. מיהו אם מחמת האויר שבין הבתים כשמתייבש העור מתרחבים הבתים אבל כשיהדקם נמצא הריבוע מכוון כשרים, ברכי יוסף אות י"ב, ושערי תשובה אות נ"ח.
- ו מ"מ א"צ למודדן בכל יום אם ריבוען קיים, אם לא שרואה שנתקלקלו אז צריך תיקון. קול יעקב אות קפ"א.
- ג. היינו לנוי התפילין ולמצוה, קול יעקב אות קפ"ב.